

Jubileum

Compositie met jassen

Fer Hakkaart legt het onooglijke leven in de stad vast. De Leidse schilder is 70 jaar en dat wordt in zijn geboortestad gevierd.

Het schilderij *Draaideur* is bijna levensgroot, 190 bij 150 centimeter, maar het is een onderwerp van niks. Mensen in een draaideur van een warenhuis, de een wil naar binnen, de ander komt met een taartje naar buiten. En wat doet die man in het midden? Zo te zien staat hij slechts te wachten tot zijn vrouw is uitgewinkeld.

Het is een 'gevangen moment', geen anekdote. Het is geen aanklacht tegen de consumptiemaatschappij, het is geen portret van bestaande mensen. Het enige verhaal dat de maker Fer Hakkaart ons met dit doek wil vertellen, is dat alles waard is om geschilderd te worden, zelfs alledaagse taferelen.

Het eigenlijke onderwerp van dit schilderij zijn de drie jassen. Hoe ongelooflijk knap zijn die geschilderd, het korte bontjasje, de ingelopen leren jas van de man en de doorzichtige regenjas van de vrouw met de taart. Hakkaart heeft de toevallige ontmoeting bij de draaideur uitsluitend gebruikt voor het genot om die jassen te



'Draaideur' (1980-1981), uit de collectie van Museum De Lakenhal.

mogen schilderen. Een compositie in bont, leer en plastic.

Fer Hakkaart (1941) past als kunstenaar niet in een hokje. Je zou hem bij realisten als Co Westerik en Herman Gordijn kunnen plaatsen (Hakkaart heeft nog les gehad van Westerik), maar dan negeer je het feit dat hij na zijn scheiding in 1984 een tijdlang abstract is gaan werken en heeft geëxperimenteerd met collages en assemblages. Je ontkent ook dat zijn tekeningen en etsen helemaal niet zo precies zijn, ze lijken wel door

een heel andere kunstenaar gemaakt. Trouwens, ook veel figuratieve schilderijen lijken beïnvloed door Picasso of Braque, alsof Hakkaart het af en toe nodig vindt om te bewijzen dat hij de klassiekers van de 20ste eeuw heus wel kent.

Laten we Hakkaart dus maar

Hangouderen schildert hij ook, met zichzelf als stralend middelpunt

geen realist en al helemaal geen fijnschilder noemen. Wat is hij dan wel? Schilder van het stedelijk leven. Hakkaart groeide op in Leiden, dat toen nog een arme stad vol sloebers en krotten was. Al op zijn 23ste werd hij erdoor gefascineerd en dat is zijn hele leven zo gebleven.

Automatieken vindt Hakkaart prachtig. Het liefst zet hij er dan een stel op een brommer voor, de vrouw in hotpants achterop. Een hoekje met een regenpijp en een muur vol algen, ergens bij hem in de buurt, legt hij vast met een stel hangjongeren. Hangouderen schildert hij ook, met zichzelf als stralend middelpunt. Hij schildert twee vrouwen tijdens een ontmoeting op straat, maar dan alleen van hun hals tot hun dijen, omdat de tassen die ze aan hun arm hebben hangen het werkelijke onderwerp zijn.

Voor al zijn vroegere werk is wat vaker anekdotisch, maar echt vrolijk wordt het doorgaans niet. *Omringd door vrouwen* heet een ets uit 1978, en het thema ervan komt vaker terug in Hakkaarts werk: borddeelbezoek. We zien een man die op de tekenaar lijkt op schoot zitten bij een vrouw, terwijl er elders in de ruimte over een kamerscherm een broek en een hemd hangen. In de kamer bevinden zich nog twee schaars geklede vrouwen. Niemand lacht. Het is geen gebeurtenis die verlangen opwekt.

Dit jaar is Hakkaart-jaar. De overzichtstentoonstelling van zijn werk in Gorcum is helaas al voorbij, maar dat wordt goedge maakt door twee nieuwe tentoonstellingen in zijn geboortestad Leiden.

Hilda Bouma

&

Fer Hakkaart

Werken uit de vaste collectie, t/m 6 november in Museum de Lakenhal, Leiden. lakenhal.nl

tekeningen en schilderijen 1964-heden, nog t/m 9 oktober in Galerie LUMC, Leiden. lumc.nl/galerie